

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Ammon Et Soc. MM. 20. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

præter mortem & æternitatem habere. Ita non imparatum hæc offendit anno ab obitu conjugis tertio. Mortuus filia primò visus est illa verba Vatis blandissimè effari, *Ecce moritur justus, & nemo recogitat*; tum alteri deinde è virginibus regio habitu fulgens nuntiansque MEGENGORIS nomen in MEGENGAVDII sibi mutatum esse. *Ex vitâ S. Adelhaidis & Molano.*

Christi humilitas nulli aspernanda divitum, nulli est erubescenda nobilium. Nec enim in tantum provehi potest quælibet felicitas humana fastigium, ut æstimet sibi pudendum, quod Deus in formâ servi non est arbitratus indignum. S. Leo serm. 1. de Resurr.

SS. AMMON ET SOC. MM.

20. Decembris.

Sub annum partæ salutis ccliii. Alexandriae eodem tempore in Christianos sævitum est, & in latrunculos animadversum; simili in longè dissimillimos supplicio. Fortè inter nomina horum nomen delatum est Genesii. Hic quòd extra culpam esset, facilè se purgavit. Sed dum à latrocinii suspitione absolvitur, ut Christianus accusatur. Hic nihil negare jam Genesius, gloriari hoc facinore. Latronibus igitur sociatus, pejusque his ipsis habitus igne crematus est. Hoc verò supplicii genere territus alius quispiam è Christianis, cum nutare non dubiis signis ad tribunal impium videretur, ecce AMMON, ZENO & PTOLEMÆVS (fortissimi milites) per medium agmen penetrare, & cum verbis non possent, nutu labantem ad constantiam hortari. Itaque jam oculis annuere, jam manibus loqui, jam lacrimis & gemitibus clamare, jam toto corpore supplicare, ne indignum

gnum quidquam Christiano admitteret. Hoc ipsum verò cum oculos non posset fugere spectatorum, vulgum scilicet in se armarunt. Tum verò nihil dissimulandum amplius rati, in medium omnes prodierunt, & Christum jam pleno etiam ore confessi populum omnem in stuporem raperunt, socios contra tyrannum mirum quantum animarunt, ipsi verò gaudio exilierunt, quòd cæli civem, hoc est Martyrem, servassent. *Ex epist. Dion. Alex. apud Euseb.*

Quo, queso, dignum te judicabis, qui factus ad imaginem factoris tanta in te majestatis non defendis dignitatem? & tu homo, cum in honore esses, honorem tuum non intelligens, comparavis jumentis insipientibus, dum nil spirituale aut æternum elaboras? S. Bern. epist. 104.

S. THOMAS AP. 21. Decembris.

DIVUS THOMAS est, cui etiam palpare fidem licuit; & profuit, dubitasse THOMAM, ut Indus crederet. Nam fidem in Indiam Meliaporem usque tulit, firmavitque miraculo, cum ingenti mole arborem, & quam multi & homines & elephantum movere loco frustra laborarant, obsequentem ipse cingulo suo per milliaria x. tractam templi structuræ devovit, simulque vaticinium edidit, cum mare pertingeret illuc, affuturos, qui quam ipse nunc fidem prælucere, extinctam iterum populis accenderent; quod fieri nuper subceptas Hispanorum navigationes vidimus. Ceterum fuit è sacrificulis tum temporis, qui suam manu filium mactavit, scelusque THOMÆ affinxit. Hic alium nullum pro se causam dicere THOMAS voluit, præter infantem mortuum. quis credat?
Absolvit